

इत्यत्र मन्ये शब्दप्रयोगेऽप्युक्तरूपायाः सम्भावनाया अप्रतीते-
र्वितर्कमात्रं नासावपक्ववोत्प्रेक्षा ।

(६८३) सिद्धत्वेऽध्यवसायस्यातिशयोक्तिर्निगद्यते ।

विषयनिगरणेनाभेदप्रतिपत्तिर्विषयिणोऽध्यवसायः । तस्य
चोत्प्रेक्षायां विषयिणोऽनिश्चितत्वेन निर्देशात् साध्यत्वं । इह तु
निश्चितत्वेनैव प्रतीतिरिति सिद्धत्वं । विषयनिगरणं चोत्प्रेक्षायां
विषयस्याधःकरणमात्रेण इहापि “मुखं द्वितीयश्चन्द्र” इत्यादौ
यदाहुः ।

“विषयस्यानुपादानेऽप्युपादानेऽपि स्वरयः ।

अधःकरणमात्रेण निगीर्णत्वं प्रचक्षते” इति ॥

(६८४) भेदेऽप्यभेदः सम्बन्धेऽसम्बन्धस्तद्विपर्ययौ ।

पौर्वापर्यात्ययः कार्यहेत्वोः सा पञ्चधा ततः ॥

तद्विपर्ययौ अभेदे भेदः । असम्बन्धे सम्बन्धः । सा ऽतिश-
योक्तिः । अत्र भेदेऽभेदो यथा मम ।

“कथमुपरि कलापिनः कलापो

विलसति तस्य तलेऽष्टमोन्दुखण्डं ।

कुवलययुगलं ततो विलोचनं

तिलकुसुमं तदधः प्रवालमस्मात्” ॥

अत्र कान्ताकेशपाशादेर्मयूरकलापादिभिरभेदेनाध्यवसायः ।
यथा वा । “विश्लेषदुःखादिव बद्धमौनं” अत्र चेतनगतं मौनि-
त्वमन्यदचेतनगतं चान्यदिति द्वयोर्भेदेऽप्यभेदः । एवं ।